

מ"ת 8369/02 - יוסף חלייל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

11 يونيو 2017

מ"ת 17-02-8369 מדינת ישראל נ' חלייל

בפני כב' השופט ישראל ויטلسון, שופט בכיר
יוסף חלייל
ע"י ב"כ עוז'ד חלאילה מוחמד
נגד
משיבה
החלטה בבקשת לעיון חוזר

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו, ב- 15.2.17 נаг המבוקש ברиск משא בבני ברק ובשעה שהוא פסול מנהיג בינו לבין סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א-1961.
2. בתאריך 16.2.17 הגישה המדינה בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרם) התשנ"ו - 1996.
3. בבקשת צינה המדינה את הנימוקים בבקשתו. מתוכן הבקשת עולה כי המבוקש נפסל בנסיבות פעם אחת בבית המשפט לתעבורה באילת במשך 11 חודשים ופעם נוספת נפסל ל-24 חודשים בבית המשפט לתעבורה באילת, אף הפעם בנסיבות.
4. בתאריך 26.2.17, ולאחר 12 ימי מעצר, שוחרר המבוקש, מעצר מלא לחפות מעצר, הפוגעת בחירותו של המבוקש, לבתו בסכין.
5. העת, בחולוף שלושה חודשים בהם נתון המבוקש במעצר בבית. מונחת בבקשת המבוקש לאפשר לו לשנות את תנאי מעצרו ובאופן שיוכל לצאת לעבודתו מהשעה 05:00 - ועד השעה 19:00 בערב למספר ימים בשבוע כדי שיוכל לפרק את משפחתו.
6. לאחר ששמעתי את הצדדים, עינתי בחומר החקירה בתיק 72767/17 הגיעו לכל מסקנה כי דין הבקשת להידוחות.
7. זאת לדעת, לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרם) התשנ"ו - 1996, שלושה נימוקים יכולים לגרום כדי להגיש בקשה והם:
 - א. נתגלו עובדות חדשות.

ב. נשתנו הנסיבות.

ג. עבר זמן ניכר מעט מעת ההחלטה למעצר.

לענין חלוף הזמן בבש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל ציון השופט ד. חשיין כי המושג "זמן ניכר" הינו משתנה ותלויה במספר גורמים:

"פרק זמן מסוים "נחשב כ'ניכר" בשים לב, בין השאר, למאزن שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספרטיפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטראס הציבורי כי ימשיך לשאות במעצר בהתאם לתנאים. במסגרת מאزن זה יבואו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות".

בבש"פ 966/16 מוחמד זידאן נ' מדינת ישראל נקבע כי לצורך צורך כלכלי של נאשם שאינו מהו שינוי נסיבות:

"לא ניתן לומר כי הצורך כלכלי של העורר מהו שינוי נסיבות, ואין מדובר בעובדות חדשות שנתגלו. אף לגופם של דברים, ומבליל להקל ראש בחשיבות היכולת של אדם לצאת לעבוד ולפרנס את עצמו ואת הסובבים אותו, פגעה כלכלית מהויה למרבה הצער חלק אינטגרלי מעצם היוטו של אדם נתון במעצר עד תום ההליכים. אכן, הזכות לחירות של נאשם המשוחרר לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא, מוגבלת באופן משמעותי. משכך, נפסק כי במקרים מתאימים יש להתריר לנאים שוחררו לחלופת מעצר במעצר בית לחירותה, מתוך הכרה בכך של אדם לעבוד למחייתו ולפרנס את עצמו ואת התלוים בו; אך **זאת בתנאי שאין ביציאה לעבודה כאמור כדי לסכן את שלום הציבור** או לפגוע בתקינות ההליך המשפטי (בש"פ 5340/15 מלול נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 16.8.2015); בש"פ 3449/14 מור נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.5.2014))."

8. לפי חומר החקירה עולה כי לבקשת CAN 82 הרשות קודמות והמקרה שהביא למעצרו הפעם נהיגה בזמן פסילה בפעם השלישייה, כולל עבירה של נהיגה בשכרות. לחובתו הרשות קודמות בתחום הפלילי המובהק, חבלה במידע, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, פריצה, הגרלות והימורים אסורים ועוד.

9. מקובלת עלי עדמת המדינה כי מדובר בבקשת אשר מORA החוק לא חל עליו, המזלזל בחוקי המדינה ואף עונשי המאסר המותנים שעומדים ותלוים נגדו לא מהווים עבورو כל גורם מרתיע.

10. לא זאת אף זאת, לא הוציאו בפניהם, כל "עובדות חדשות" שייהי בהם כדי לשנות את תנאי מעצרו הנוחים יחסית בביתו לעומת מעצר ממשי מאחורי סORG ובריה. לפי טעמי גם הזמן שחלף ממועד ההחלטה למעצר בתנאי מעצר הבית ועד עתה אין-Calala שניתן להגדירים - עבר זמן ניכר - לנוכח חומרת העבירות אותן עבר המבחן, ולא מצאתי ולא הוכח כי השתנו הנסיבות באופן המאפשר שינוי בתנאי המעצר.

הסבירו של בא כה המבחן, כי ההסדר שהוצע לו לסימן ההליכים אינם נראה לו מתאים כדי לסיים את

ההליכים כוללים, אין בו כדי לשנות את תנאי מעצרו.

סוף דבר הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, י"ז סיון תשע"ז, 11 יוני 2017, בהעדר הצדדים.